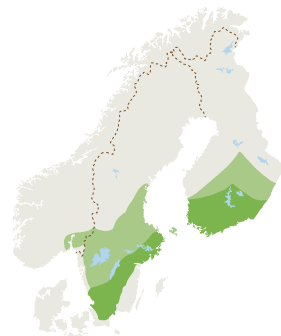

Tvåfläckad trollslända

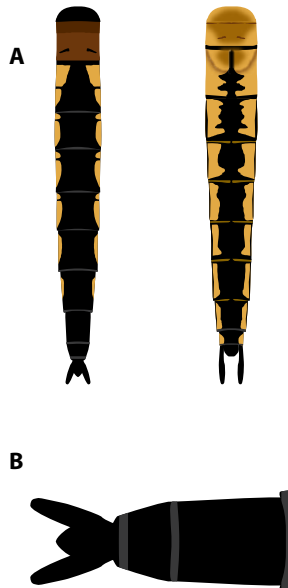
Epitheca bimaculata

- Toppletet Falkelibel
- Liitokorento
- Toflekkøyenstikker
- Eurasian Baskettail

J F M A M J J A S O N D

Kroppslängd: 55-65 mm
Bakvingens längd: 36-44 mm

FÖRVÄXLINGSRISK

Fyrfläckad trollslända sid 154
Spetsfläckad trollslända sid 158

Historiskt sett en av de mest svårbedda arterna, men med bättre kunskap och ökat användande av kikare har observationerna på senare år ökat.

FÄLTBESTÄMNING

Är mest lik fyrfläckad trollslända och yngre individer av spetsfläckad trollslända. Jämfört med dessa arter är den tydligt större och mer robust, och dess flykt är stadigare och mer målinriktad.

Med lite vana kan man identifiera arten när den flyger över vattnet. På håll ser den mest mörk ut och liknar då de *Soma-tochlora*-arter som den är närmast släkt med. Det svarta och gula på bakkroppens ovansida (A) gör att arten mot en ljus vattenyta skenbart ser ut att ha extremt smal midja.

Den har exceptionellt långa ben och brungrå-gulbeigefärgade ögon. Grundfärgen är gulorange och svart, helt utan några metalliska inslag. Dess artnamn kommer av bakvingarnas två stora, svarta vingbasfläckar, vilka under bra förhållanden kan ses även i flykten. Vingarna är tydligt röktonade. Kommer man tillräckligt nära kan man se hannens speciella analbihang som är V-format (B) och sticker ut under flykten. Larven med sin larvhud är den mest lättbestämda av alla på grund av extrem taggighet.

UPPTRÄDANDE OCH FÖREKOMST

Arten tycker om sjöar och större dammar med rent vatten, gärna i skogsmark och med rik fiskförekomst, vassruggar och rik vegetation. I större sjöar kan man leta efter den i skyddade vikar. Fynd finns även från grustag, mindre dammar och fiskodlingar.

Ses oftast flyga långt ute och till synes ändlöst över vatten där den håller sig en eller flera meter över ytan. Andra arter återkommer efter en stund till stranden eller vilar i eller på vattenvegetation. När den är ute över vattnet och stöter på en artfrände gör den utfall upp i luften, och om den andra är en hona tumlar de runt ett tag innan hannen återtar sin patrullering över vattnet. Den kommer sällan riktigt nära stranden. Vid blåst och när den just krupit ur sin larvhud är chansen störst att man hittar den i strandkanten. Honan och ung tvåfläckad trollslända jagar några meter upp längs skogsvägar och i gläntor.

Från att ha betraktats som en sällsynthet, har arten hittats på flera nya lokaler i Sverige på början av 2000-talet. Den kan ha blivit vanligare som ett resultat av förbättrad vattenkvalitet, men annars tyder mycket på att det är det ökade intresset för trollsländor parat med större användande av kikare i fält som står för de flesta nyupptäckter. I Finland finns den i södra och centrala delarna, och många fynd av larver och larvhudar talar för att den även där är mer allmänt förekommande. Från Danmark är den försvunnen och i Norge är den endast känd från några platser i södra och sydöstra delarna.

